

ÎN CHEIERE

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gabura Liudmila împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale privind recunoașterea ilegalității refuzului și obligarea achitării indemnizației,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017 prin care s-a respins apelul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La 22 ianuarie 2016, Gabura Liudmila s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale privind recunoașterea ilegalității refuzului și obligarea achitării indemnizației.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, prin ordinul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr.158 ef din 21.11.2014 a fost angajată prin transfer din cadrul Inspectoratului General al Poliției în cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, iar la moment deține funcția de inspector al Serviciului apărare împotriva incendiilor al Secției situații excepționale Telenești a Direcției situații excepționale Orhei a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI.

Menționează că, la 30.04.2014 a încheiat la OSC Orhei căsătoria cu Gabura Vitalie, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie nr. CS-V 1121949. Din căsătorie a rezultat copilul xxxxx xxxx, născut la xx xx xx conform certificatului de naștere nr. NA-VI 2226016.

La 11.12.2015 s-a adresat cu o cerere prealabilă către Casa Națională de Asigurări Sociale privind achitarea indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, iar la 11.01.2016 a primit răspunsul cu nr.G-1858 prin care i s-a comunicat că Casa Națională de Asigurări Sociale nu are temeii pentru a-i achita indemnizația solicitată întrucât Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nu efectuează plăți cu titlu de contribuții în bugetul asigurărilor sociale de stat.

Astfel, la 11.12.2015 s-a adresat cu o cerere prealabilă similară către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, iar prin răspunsul nr.19/7-G-174/15 din 06.01.2016 a fost informată că nu sunt temeieri legale pentru a beneficia de astfel de indemnizație.

Consideră reclamanta că, reieșind din prevederile art.16 al Legii contenciosului administrativ, art. art. 4, 5 și 30 al Legii serviciului protecției civile și situații excepționale, răspunsurile nominalizate sunt nefondate, deoarece Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, ca angajator, nu efectuează plăți cu titlu de contribuții în bugetul asigurării sociale de stat, însă, este angajată în cadrul unei subdiviziuni a Ministerului Afacerilor Interne, care este autoritate executivă, și respectiv este asigurată în bugetul asigurării sociale de stat.

Susține că, pârâtul nu a adus nici o probă ce ar justifica refuzul de a achita indemnizația solicitată.

Venitul său lunar realizat în ultimele 12 luni, potrivit certificatului privind salariul și alte venituri, a constituit 5965,73 lei, iar 30 % constituie 1789,71 lei.

Solicită reclamanta, în urma concretizării cerințelor, recunoașterea ilegalității refuzului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI cu nr. 19/7-G-174/15 din 06.01.2016, obligarea pârâtului de a achita indemnizația pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului xxxxx xxxx, de la naștere și până la vârsta de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat, adică suma de 1789,71 lei lunar, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 mai 2016, cererea de chemare în judecată a fost admisă, fiind recunoscut ilegal și neîntemeiat refuzul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI cu nr. 19/7-G-174/15 din 06.01.2016 privind stabilirea, calcularea și achitarea Ludmillei Gabura a indemnizației pentru îngrijirea copilului xxxxx xxx până la vârsta de 3 ani, cu obligarea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale de a emite actul privind stabilirea, calcularea și achitarea Ludmillei Gabura a indemnizației pentru îngrijirea copilului xxxxx xxx până la vârsta de 3 ani, în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat. S-a încasat din contul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor

Excepționale în folosul Ludmillei Gabura cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 3500 lei.

Nefiind de cord cu hotărârea primei instanțe, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 31 mai 2016.

La 26 iunie 2017, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârile contestate, considerându-le neîntemeiate și ilegale, prin faptul că au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, nefiind constatate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Susține că, colaboratorii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurării sociale de stat, și prin urmare, din salariul acestora nu se rețin plățile în bugetul asigurărilor sociale.

Referitor la termenul declarării recursului, Colegiul menționează că actele cauzei nu atestă cu certitudine data recepționării de către recurent a deciziei integrale, iar în astfel de circumstanțe recursul declarat la 26.06.2017 se consideră depus cu respectarea termenului prevăzut de art. 434 Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba

de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a considera recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari